

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ रोषणत्वमेवमिथ्यारोषस्यजितत्वात्त्वया ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ इत्याश्वमे० नै० भारतभा० द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥

जिज्ञासुस्तमृषिश्रेष्ठं किंकुर्याद्विप्रियेरुते ॥ इतिसंचित्यधर्मः सधर्षयामासतत्पयः ॥ ४३ ॥ तमाज्ञायमुनिः क्रोधं नैवास्यसचुकोपह ॥ सतुक्रोधस्ततो राजन्वा
हृणीं मूर्तिमास्थितः ॥ जितेतस्मिन् भृगुश्रेष्ठमभ्यभाषदमर्षणः ॥ ४४ ॥ जितोस्मीति भृगुश्रेष्ठ भृगवो ह्यतिरोषणाः ॥ लोके मिथ्या प्रवादो यं यत्त्वया स्मि विनिर्जि
तः ॥ ४५ ॥ वशे स्थितो हं त्वय्यद्यक्षमावति महात्मनि ॥ विभेमि तपसः साधो प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥ ४६ ॥ जमदग्निरुवाच साक्षादृष्टो सिमे क्रोधगच्छत्वं वि
गतज्वरः ॥ न त्वया परकृतं मेघन च मे मन्युरस्ति वै ॥ ४७ ॥ यान्समुद्दिश्य संकल्पः पयसोऽस्य कृतो मया ॥ पितरस्ते महाभागास्तेभ्यो बुद्ध्या स्वगम्यतां ॥ ४८ ॥ इत्युक्तो
जातसंत्रासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ पितॄणामभिषंगाच्च न कुलत्वमुपागतः ॥ ४९ ॥ स तान् प्रसादयामास शापस्यांतो भवेदिति ॥ तैश्चाप्युक्तः क्षिपन्धर्मं शापस्यांतम
वाप्स्यसि ॥ ५० ॥ तैश्चोक्तो यज्ञिया न्देशान्धर्मार्णयंतथैव च ॥ जुगुप्समानो धावन्सतं यज्ञं समुपासदत् ॥ ५१ ॥ धर्मपुत्रमथाक्षिप्य सक्तुप्रस्थेन तेन सः ॥ मुक्तः शा
पात्ततः क्रोधो धर्मोऽत्यासीद्युधिष्ठिरः ॥ ५२ ॥ एवमेतत्तदा वृत्ते यज्ञं तस्य महात्मनः ॥ पश्यतां चापि नस्तत्र न कुलोऽर्हितस्तदा ॥ ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशत
साहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि नकुलोपाख्याने द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९३ ॥ समाप्तमनुगीता
पर्व आश्वमेधिकं च अतः परमाश्रमवासिकं पर्वं भविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ प्राप्य राज्यं न रव्याघ्राः पांडवामे पितामहाः ॥ कथमासन्महाभागा धृतराष्ट्रम
हात्मनि ॥ १ ॥ अस्मिन् पर्वण्यमीवृत्तांताः व्यासवाक्यं संवर्तमरुत्तीयं अनुगीता वासुदेवागमनं ब्राह्मणगीता गुरुशिष्यसंवादः उत्तंकोपाख्यानं द्वारकाप्रवेशः
पांडवप्रयाणं निधिलाभः परिक्षिज्जन्म स्त्रीविलापः बालसंजीवनं सुवर्णानयनं अश्वपरीक्षा हयरक्षणं बभ्रुवाहनविजयः अश्वमेधयज्ञः नकुलोपाख्यानं ॥

॥ अत्र व्यासोक्ताध्यायश्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यं चेद्विपिकरप्रमादात्तदोध्यं ॥

॥ इदं आश्वमेधिकं पर्वं मुंबय्याख्यराजधान्यां गणपतकृष्णाजीत्यभिधानां मुद्रायंत्रालये मुद्रितं शकाब्दाः १७८४ ॥